PÅ SEMINARIUM I FINLAND

De fyra föreläsarna vid folkdans- och folkmusikseminariet i Soulahti Henry Sjöberg, Sirkka Viitanen, Frantisek Bonus och Agoston Lanyi.

Jag vill gärna lämna ett referat till Hembygden om ett seminarium jag varit på under tiden 9/7—18/7 i Suolahti i Finland.

Som inbjudare till seminariet stod Suomen Nuorison Liitto med dess förbundssekreterare Sirkka Viitanen som ledare. Hon och en stab medhjälpare från "hennes" folkdansorganisation gjorde allt för att deltagarna skulle trivas och få ut så mycket som möjligt av kursen. De hade vanan inne ty det var nog det tredje seminariet av samma typ de ordnade.

Föreläsare och instruktör

I första hand Frantisek Bonus från Prag. Han är en gudabenådad människa som kan det mesta; sjunga, spela, dansa och framför allt instruera dans. Hans metodik är suverän, där har man mycket att lära. Däremot blev hans föreläsningar väl mastiga och långa men hans kunnighet är stor och han hade naturligtvis många intressanta synpunkter att komma med. För oss amatörer inom danshistoria och danskunskap förefaller han vara en bottenlös källa att ösa ur.

En annan föreläsare och instruktör var Agoston Lanyi från Budapest. Han instruerade ungerska danser (czardas, verbunk) och hade lektioner i Kinetografi (det s. k. Laban-systemet för dansbeskrivning). Som föreläsare och instruktör stod han helt i skuggan av Bonus men sin Kinetografi behärskade han.

Finska danser fick vi lära oss av Sirkka Viitanen som är lugn och säker och verkligen kan danserna in i minsta detalj.

Ja, sedan var det Henry Sjöberg och han är ju välkänd för oss men har även i Finland blivit mycket omtyckt med sitt lättsamma sätt att instruera och hans stora kunskap om dans.

Som gästföreläsare kom Erkki Ala-Könni från Tampere universitet och pratade om finsk folkmusik och visade och spelade på gamla musikinstrument.

Deltagarna

Vi var 10 st från Folkungagillet i Linköping tillsammans med en internationell samling människor. Det var folk från Danmark, Norge, Schweiz, Sverige, Tyskland, USA och naturligtvis Finland. Språket som användes på kursen var finska, tyska och engelska men även tolkning till svenska förekom ibland. Det var folkdansare, det var gymnastiklärare, det var vanliga lärare, det var danspedagoger, dansforskare, spelmän Vi hade således en mycket skiftande bakgrund och även skilda krav på vad seminariet skulle ge och det kom väl fram i viss mån under avslutningsdiskussionen.

Programmet

Tidsmässigt var programmet i vårt tycke väldisponerat med möjligheter till bad och trevlig samvaro både mitt på dagen och eftermiddagen för att inte tala om den härliga bastun som avslutade varje dag. Vi dansade i 3 pass på förmiddagen så det kunde bli ungersk czardas, finsk polka och svensk enbenspolska efter varandra och det var lite svårt att ställa om sig ibland men det var roligt och lärorikt. Eftermiddagarna var vikta för kinetografi och föreläsningar. Det var många intressanta spörsmål som togs upp på föreläsningarna. Huvudtemat var polskans utveckling i Europa och framförallt i Norden men också principerna för koreografiskt arbete inom musik- och donsfolklorens område behandlades. Mej gav naturligtvis Henrys föreläsningar och diskussionen det mesta utbytet eftersom det var "så nära ting" som behandlades men även de andra var intressanta och idégivande.

Ja, idéer fick man ju och man ställde osökt frågan:

Varför måste man åka till Finland för att få uppleva en så trevlig och lärorik kurs? Finns det intresse, tid, utrymme, pengar för något liknande i Sverige? Kan och vill Svenska Ungdomsringen satsa på en sådan kursform eller kan man intressera någon annan organisation?

För onekligen behövs sådana här kurser där vi kan bredda vårt kunskapsfält, få kontakt med och vetskap om andra länders problem och inställning till dessa och sist men inte minst viktigt, kontakt med människor som sysslar med dans och musik utanför vår trånga folkdanskrets.

Som avslutning vill jag gärna understryka att jag är övertygad om att varje deltagare åkte hem från seminariet med något nytt och med inspiration att fortsätta sitt arbete hemma för dansens fromma och det tycker jag är ett gott resultat. *Stig Ahl*

SKIVNYTT

Grammofonbolaget Sonet fortsätter den förnämliga linjen att ge ut kvalitativ folkmusik på LP-skivor, något som Hembygden tidigare haft anledning uttrycka sin uppskattning över.

På skivdiskarna ligger en LP med hälsingespelmannen Walter Ramsby. De sammanlagt 22 spåren upptar låtar på klarinett, spilåpipa, kohorn och lur. Inspelningen har skett utomhus och ackompanjeras av fågelkvitter, något som inte verkar påklistrat utan ger Ramsbys framföranden en säregen bakgrund.

A-sidan upptar vallåtar ur Erik Nilssons repertoar och dessutom Klarinettvals efter Karl Björklund, Gånglåt från Bergsjö samt polska från Ovanåker.

B-sidan domineras också av vallåtar framförda på pipa, horn och lur. Alla utom en har hämtats från Dalarna.

I den ganska omfattande skivproduktionen av svensk folkmusik, utgör Walter Ramsbys inspelning ett värdefullt tillskott som det är lätt att rekommendera.

Rune Holmberg